

Federatievoorzitter en
chirurg Karel Hulsewé:

**‘Het is meer dan logisch
om van 40-urige
werkweken uit te gaan’**

Karel Hulsewé is sinds juli 2025 bestuursvoorzitter van de Federatie Medisch Specialisten. Hij luistert graag, ook naar zijn kinderen. Hij kiest voor het gesprek, niet voor de vuist op tafel. Wat drijft hem, en waarom vindt hij de 40-urige werkweek zo belangrijk?

TEKST FRED HERMSEN BEELD ARNOLD REYNEVELD

Je bent thorax- en gastro-intestinaal chirurg, heeft die professionele achtergrond invloed op de invulling van het voorzitterschap van de Federatie?

‘Collega’s noemen me vaak een atypische chirurg. Ze zeggen dat ik beschouwend van aard ben en opensta voor meerdere gezichtspunten. Dat klopt. Mijn bevlogenheid voor het lot van de medisch specialist komt daar misschien wel uit voort. Ik krijg veel energie van alle perspectieven en ervaringen die mijn aardige, slimme, gedreven en soms dwarse collega’s met me delen. De mooie gesprekken leveren een intellectuele uitdaging op waar ik echt van geniet. Maar als het spannend wordt, pak ik net zo makkelijk de verantwoordelijkheid als leider en kan ik snel besluiten nemen.’

Als ‘snijder’ los je wel direct iets op, terwijl je in jouw rol als voorzitter een lange adem moet hebben, met zoveel partijen, belangen en politiek.

‘We hebben de zaken die voor onze beroepsgroep van belang zijn niet voor niets in een visie gegoten die tot 2035 reikt. Veranderingen kosten tijd, zeker gedragsveranderingen. En het

is een uitdaging om die vergezichten iedere dag weer te vertalen in concrete stappen. Best spannend ook, want ik heb daarvoor natuurlijk niet het eenduidige recept. Dat is een doorlopende zoektocht. Ik koester en stimuleer daarom ook de kleine stapjes, en hecht eraan dat de Federatie de vooruitgang zorgvuldig monitort en deelt. Het mooie is dat deze koepel van 32 wetenschappelijke verenigingen een geweldige basis biedt om aan die vooruitgang te werken, met deskundigen die een warm kloppend hart hebben voor de medische zorg in ons land en met enthousiaste collega’s uit alle delen van Nederland die zich inzetten in werkgroepen, commissies en bijeenkomsten.’

Toch hebben niet alle medisch specialisten de Federatie misschien scherp op het netvlies staan.

‘Dat begrijp ik. En het is een uitdaging om wat wij doen voor alle individuele specialisten helder te maken. Tegelijkertijd is de Federatie wel onze belangrijkste motor voor verandering in de goeie richting. Als opruimer van obstakels waar medisch specialisten tegenaanlopen in hun werk, als aanjager van innovatie en passende zorg, als facilitator met nieuwe richtlijnen en hulp bij juridische vraagstukken, als opleider, als belangenbehartiger richting politiek, als brug naar partners in de zorg. En als platform waar we ervaringen en ideeën kunnen delen. Ik merk gelukkig dat de waardering daarvoor breed leeft onder mijn collega’s. Er is echt cohesie ontstaan sinds de oprichting meer dan tien jaar geleden, de verenigingen werken heel collegiaal samen. Dus ja, soms zou ik best meer snelheid willen zien, en ik ben ook niet doof voor de kritiek die er soms natuurlijk ook klinkt op de keuzes die de Federatie maakt. Maar ik ben een doorzetter die donders goed beseft in welke context hij dingen voor elkaar moet zien te boksen voor zijn collega’s.’

‘De complexiteit van de medische zorg vergt zorgvuldige afwegingen, geen makkelijke oplossingen’

Ben je positief over de toekomst van de medische zorg?

‘Zeker. Je zult ongetwijfeld de bekende lijst met bedreigingen aan me willen voorleggen. En daar ga ik graag op in. Maar ik zie altijd de professionaliteit, bevoegenheid en samenwerking waar medisch specialisten in uitblinken. Net als de gedrevenheid voor de zorg bij de partners waarmee we zakendoen overigens, van zorgaanbieders in de eerste lijn tot team overheid, van patiëntenkoepels tot verzekeraars en van het sociaal domein tot publieke gezondheidszorg. Kortom, samen maken we het verschil, dat zie ik iedere dag weer, hoe groot de obstakels ook zijn die we tegenkomen. Ik denk ook dat medisch specialisten zich meer bewust zijn geworden van hun gezamenlijke kracht in coronatijd, toen we daadwerkelijk lieten zien dat we ons samen snel konden aanpassen om de crisis het hoofd te bieden. Die geest is uit de fles. Mijn rol is die losgekomen energie te blijven aanboren en de lijnen aan elkaar te knopen. Je zult mij dan ook niet snel horen pleiten voor een staking om ons punt te maken en het gesprek stil te leggen; ik zal altijd inzetten op onze gezamenlijke kracht en het gesprek daarover.’

Dat gesprek zal hard nodig zijn, als we kijken naar het gebrek aan serieuze aandacht voor de medische zorg in de verkiezingscampagnes...

‘Politici bleven opvallend stil over de zorg inderdaad. In een aantal programma’s stond zelfs een pleidooi om het basispakket te bevriezen, misschien in de veronderstelling dat de medische zorg toch wel doordraait, hoe hard je ook bezuinigt. Maar toen journalisten daarover kritische vragen begonnen te stellen, leverde dat ongemakkelijke momenten op, want dat kan helemaal niet. Je kunt de geneeskunde niet stilzetten met alle uitdagingen die op ons afkomen. Voor de zomer hebben we, samen met de overheid, hard gewerkt aan de totstandkoming van het AZWA (Aanvullend Zorg- en Welzijnsakkoord), met stevige afspraken over personeelstekorten, passende zorg, wachtlijsten, administratieve lasten, gegevensuitwisseling en kunstmatige intelligentie. De inzet van organisaties in het sociaal domein om de druk op de wachtlijsten te verminderen, is heel hoopgevend. Een eventuele aanpassing van de verlaging van het eigen risico zal echter direct effect hebben op de betaalbaarheid - en dus de haalbaarheid - van het AZWA. Ik wil maar zeggen: de complexiteit van de medische zorg vergt zorgvuldige afwegingen, geen makkelijke oplossingen. Ik denk dat dat hoog op de agenda moet staan als er wordt gewerkt aan een nieuw regeerakkoord.’

De visie Medisch Specialist 2035 beoogt medische zorg van hoge kwaliteit toegankelijk te houden. Onder meer door innovatie, vergroening, preventie en passende zorg. Jij spreekt je nog het meest nadrukkelijk uit over het thema werkplezier en de duurzame inzetbaarheid. Waar komt dat vandaan?

Karel Hulsewé

- Geboren in Velp in 1968
- Is getrouwd, heeft vier kinderen en woont in Schimmert
- Behaalt in 2007 zijn doctoraat op een proefschrift over glutamine metabolisme aan de Universiteit Maastricht, waar hij ook zijn studie geneeskunde heeft voltooid
- Rondt in 2017 een mba af aan het Imperial Business College in Londen
- Werkt sinds 2004 als thorax- en gastro-intestinaal chirurg bij Zuyderland
- Had daar rollen als voorzitter msb (2017-2022) en lid bestuursraad (2019-2022)
- Was bestuurslid van het Beroepsvereniging Medisch Specialisten (2017-2022)
- Vervult rollen als toezichthouder bij Zorg in Oktober (sinds 2022) en Zorggroep Vivantes (voorzitter sinds 2025)
- Is sinds 2022 bestuurslid van de Federatie Medisch Specialisten (onder meer met Organisatie & Financiering in zijn portefeuille) en is sinds juli 2025 algemeen voorzitter

‘De visie behelst belangrijke en voor iedereen herkenbare doelen die nauw met elkaar samenhangen. Maar werkplezier is wel de basis van ons werk dus ik voel die urgentie heel sterk. Het is verleidelijk om de bedreiging ervan toe te wijzen aan één enkele factor. Bijvoorbeeld de komst van een nieuwe generatie artsen die zich hard maakt voor een betere werk-privébalans, of aan de toegenomen werkdruk door personeelstekorten, meer zorgvraag en administratieve lasten. Maar het is een optelling van al die zaken. Het wordt gewoon te zwaar als we zo doorgaan, en de aantrekkingskracht van ons mooie vak komt onder druk te staan. Dat zien niet alleen jongeren. Dat gaat over alle generaties en regio’s heen, en geldt voor zowel vrijgevestigde artsen als medisch specialisten in loondienst. Gisteren nog sprak een collega op een bijeenkomst van maag-darmspecialisten. Hij zei: “Ik raad echt iedereen aan om minder uren te werken, ik heb meer ruimte voor andere belangrijke zaken en presteer prima met meer plezier.” Hij wond er geen doekjes om.’

Maar de cao gaat nog steeds uit van tot wel 48-urige werkweken...

‘Ja, en met de diensten daarbij opgeteld kom je al snel aan de 55 uur. Dat is niet meer van deze tijd. Het merendeel van alle medisch specialisten werkt inmiddels parttime, wat in de praktijk betekent dat ze nog steeds veertigurige werkweken draaien, en daarbij inleveren op hun pensioen. Het is meer dan logisch om onze cao aan te passen aan de realiteit en gewoon van 40-urige werkweken uit te gaan. Daar maak ik me dus hard voor.’

Hoe kijk je dan aan tegen de medisch specialisten met eigen ondernemingen die zeggen: 'Ik kies er bewust voor om meer uren te werken?'

'Die keuze moet je natuurlijk respecteren, maar ik zie dat zelf dus anders en bewaak mijn werk-privébalans. En ik heb als voorzitter van een medisch-specialistisch bedrijf gemerkt dat maar een klein aantal mensen kiest voor structureel overwerk. Ik zie bij alle artsen een grote behoefte aan normale werkweken met beheersbare werkdruk, aan een gezonde werk-privébalans. Meer dan begrijpelijk, alle onderzoeken wijzen uit dat je daar gelukkiger van wordt en beter van presteert. En dan heb je ook jongeren die het idee hebben dat je jezelf als aankomend of beginnend arts het beste kunt onderscheiden door veel uren te draaien, maar daar kijk ik toch echt anders naar. Je onderscheidt jezelf door bevoegdheid en kwaliteit, niet door kwantiteit. Ook

'Je onderscheidt jezelf door bevoegdheid en kwaliteit, niet door kwantiteit'

onder aios en arts-assistenten kom je trouwens steeds vaker parttime dienstverbanden tegen, dus het beeld kantelt door alle lagen heen.'

En wat wil je zeggen tegen medisch specialisten in sommige vakdisciplines bij wie het water aan de lippen staat, die zeggen: 'We krijgen de roosters nu al niet gevuld?'

'Ik moet eerlijk zijn, het is een complexe puzzel. Dit is een van de zaken die een lange adem vergt. Honderd procent ideaal zal het waarschijnlijk nooit worden, maar we moeten die uitdaging vol aangaan. Maar doorgaan in een patroon met te hoge werkdruk zal uiteindelijk leiden tot verlies van collega's en is dus een uitzichtloze route.

Je hebt een gezin met vier kinderen waarvan er twee hebben gekozen voor geneeskunde. Zijn zij een goede spiegel voor je?

'Gelukkig zijn de andere twee een hele andere richting opgegaan maar ook zij vinden er wat van. Het is waardevol om zo dichtbij kritische jonge stemmen te mogen horen. Mijn vrouw en ik - zij is internist-intensivist - hebben ze nooit actief aangespoord om voor dit vak te kiezen, maar misschien hebben we ze toch kunnen inspireren. Ik zie bij hen nu net zo'n liefde voor het vak en de patiënt als bij mij, alleen soms met andere oplossingen. En dat inspireert mij weer.'

Waar gaat het jou uiteindelijk om?

'Ik werk nog steeds als chirurg in het Zuyderland, en elke keer is het ongelooflijk bijzonder dat patiënten tijdens hun meest kwetsbare momenten mij de zorg voor hen toevertrouwen. Dat is een onbeschrijflijke eer die je ook bescheiden maakt. Patiënten zorgen ervoor dat ik altijd weer het beste van mezelf wil geven, ook voor de Federatie.'

**MEEPRATEN:
Een 40-urige werkweek inclusief diensten, dat zou toch de max moeten zijn?**

De normalisering van de werkweek raakt ons allemaal. We horen daarom graag hoe jij hier tegenaan kijkt. Heb je ideeën, suggesties of een kritische noot? Deel ze met ons - jouw input helpt het gesprek verder. Mail ons via voorzitter@demedischspecialist.nl.